

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 50.

✓ Ljubljani, v torek 3. marca 1891.

Letnik XIX.

Anton pl. Globočnik in dr. Majaron.

Glasiło naših ljubeznivih nasprotnikov v Gospodskih ulicah dan na dan proslavlja kandidata g. dr. Majarona. „Narod“ je naštel že vse lepe lastnosti, katere dičijo g. dr. Majarona, ki je nekda vzor moške lepote. Čudno, da niso že povedali, da je oče njegov prišel iz blažene Italije. Vendar pa trdijo mnogi, da g. dr. Majaron ni ravno cvetočega lica in bi mu burno parlamentarno življenje utegnilo le škoditi, ko bi se kot slovenski demosten vrgel med valove govorniških borb.

Ker že govorimo o njegovi govorniški zmožnosti, moramo omeniti, da zgovornost ni prva in najpomembnejša lastnost za državnega poslanca, kakor ne prestando zatrjuje „Slov. Narod“. Jako se moti vsakdo, ki misli, da se z gladko besedo dá v državnem zboru vse doseči. Na poslanskih stolah ne sedé sami omahljivci, temveč možje gotovih načel, ki se ne dádo takoj pregovoriti z lepimi besedami. Vsakdo že prej dobro premisli, kako bode glasoval, ker v klubih in odsekih je glavno delovanje, tú se odločuje glasovanje. V klubih in odsekih pa ni treba mladeniške živahnosti in ognjevite zgovornosti, temveč treznega razsodka, praktičnih skušenj in utrjenih načel, po katerih poslanec v mirnem in prijateljskem razgovoru zagovarja svojo stvar. In kar se tiča skušenj, brez dvoma g. pl. Globočnik presega v toliki meri g. dr. Majarona, da je vsaka primera nemogoča; to priznajo celó mnogi pristaši g. dr. Majarona. Če kdo trpi pomanjkanje v srednjih in višjih šolah, take grenke skušnje še ne dádo sposobnosti za državno poslanstvo. Po tej logiki bi bili mnogi in mnogi slovenski rojaki, ki si s peresom in glavo služijo kruh, sami diplomati, in v primeri z g. dr. Majaronom Bismarcki.

Učenost pa, katere si tudi najbistrejša glava nabere po šolah, je pa v toliki meri teoretična, da le malo koristi v javnem življenju, če človek ne zna porabiti vednosti v praktičnem življenju.

Gospod pl. Globočnik pa je za časa mnogoletnega službovanja kot okrajni glavar imel priliko

seznaniti se z vsemi potrebami našega naroda. On pozna našo bedo in revno, znane so mu potrebe slovenskega kmeta in meščana, ima tudi čuteče srce za bližnjega svojega, kar je pokazal mnogokrat ob nesrečah, ki so zadele prebivalce v postojnskem okraju. In gledé na upravo je g. pl. Globočnik pravi strokovnjak.

Ko so dosedanji desničarji prišli na krmilo, sprožilo se je vprašanje, kako naj bi se preustrojila uprava, da bi bila cenejša in primernejša našim razmeram. Danes sicer še ni znano, kako se bodo stranke preosnovale in katera dozorela vprašanja pridejo prej na vrsto, vendar je preosnova uprave jedno najbolj perečih vprašanj. Tudi slovenski poslanci so na shodu v Ljubljani navajali več točk, ki potrebujejo preosnove. In pri takem delu je treba izkušenih mož, kakor je ravno gosp. pl. Globočnik kot mnogoletni politični uradnik, ki je služboval pod raznimi sistemi in bi torej zastopal pravo praktično stališče. Da se v tem oziru daleč ne more meriti g. dr. Majaron z g. pl. Globočnikom, je jasno, ko beli dan. Torej že ti interesi našega naroda dovolj toplo priporočajo g. pl. Globočnika.

Dalje se „Narod“ izpodtika nad starostjo našega kandidata. To pa je naravnost smešno. Poglejmo v razne evropske parlamente. Povsod najdemo mnogo in mnogo sivolasih poslancev, ki so po deset in več let starejši. Celó vsi mladočeški voditelji, za katere se naši radikalci toliko ogrevajo, so priletni možje.

In če konečno postavimo g. dr. Majarona poleg gosp. pl. Globočnika, ki je še telesno in duševno popolnoma čvrst, prepričani smo, da bi se tehtnica hipoma obrnila na stran g. pl. Globočnika in bi g. dr. Majaron visoko obvisel v zraku.

Sploh pa je „Narodova“ gospôda jako nedosledna. Tako se je pri zadnjih deželnozbornih volitvah odločno potegovala za moža z osivelo brado proti mlajšemu kandidatu, sedaj pa je mladost pri naših radikalcih prišla v toliko veljavo. Mnenje se torej menja kakor luna. Kar je bilo včeraj belo, je danes črno, in narobe.

Torej ne načela, temveč osebe odločujejo pri „Narodovi“ gospôdi. Prepričani smo, da bi „Narod“ v zvezde koval g. pl. Globočnika, ko bi bil njihov pristaš in kandidat. Gledé na načela so „Narodovci“ veterinjaki, in tak veterinjak je tudi g. dr. Majaron, saj ima veliko besedo pri „Slov. Narodu“. Torej volilci, ne dajte se begati s tem, kar pisarijo ti gospodje, in v četrtek soglasno volite g. pl. Globočnika.

Zmage!

(Izviran dopis iz Istre.)

Najprej čujte, srca slovenska, veselo vest, da je zdaj osigurana izvolitev 2. slovensko-hrvatskega istrskega poslanca, namreč dr. Matka Laginje za državni zbor. Polovica istrskih poslancev je že naših. Dobro!

Že nekaj let sem je Istra dežela zmage. — Kajpak na pravični, slovenski strani. Protivniki padajo!

Začelo je solnce nam jasneje svetiti, da natančneje vidimo na svojo usodo: na spletke in intrige naših krnjelov in šarenjakov in na bedni stan svojih kršnih bratov. Zató morajo i speči se vzbuditi. Pri nas celó dozrajni slepci spregledujejo! Potem pa, akoprem so naši bratje v Istri malo bolj počasni, ali ipak izvršujejo pomen krilate besede:

„Ne straši se znoja, ne plaši se boja!“

Prav zato pa žanjemo začarano klasje divnega zmagoslavja.

Zmagali smo ne samo skoro na vsi črti iztočne Istre, kjer kandiduje naš vrli deželni odbornik Spinčić in sicer v nekaj krajih prvokrat letos, nego i v skoro dozraj še povsem šarenjaškem zapadu Istre. Zmagali smo, ter si slavno osvetili lice, kjer smo dvojili, dá celó, kjer se še nismo nadejali zmage. Takó smo zmagali ko levi — da drugih krajev še ne imenujem — v Motovunu, Izoli, Višnjaju, Vodnjaju, Barbanu — in celó v Breču, kjer je gnezdo isterskega krnjelstva. Samo malomarnost nekega g. K. je provzročila, da smo le bojda za kaka 2 ali 3 glase propali v Pulji, — natančnega poročila od tam še nemam.

LISTEK.

Prof. Fran Globočnik †.

V četrtek dné 26. febr. t. l. je bil prav slovesno pokopan g. Fran Globočnik, c. kr. profesor na ljubljanski višji realki. Poleg velike množice jako odlične gospôde vdeležila se je pogreba vsa mladina višje realke pod svojo zastavo in v spremstvu gosp. ravnatelja dr. Junovicz-a ter častitega profesor-skega kolegija, ki so mu zadnjo čast skazali poklonivši mu prekrasen venec s trakovi. Prelepe vence s trakovi so tudi položili na njegovo krsto realci vseh razredov, izmed katerih se je oni maturantov jako odlikoval. Hvaležne so se ranjcemu skazali tudi z žalostinkoma, kateri so pred hišo in v cerkvi prav ginljivo in dovršeno zapeli pod vodstvom svojega pevovodje g. A. Foersterja. Tako čvrste in dobro šolanega moškega zbora med dijaki, katerih na realki ni v tolikem številu, kakor na gimnaziji, nismo se nádejali. — Pogreba se je vdeležila tudi „Katoliška družba“, katere je bil ud od nje početka in kateri je bil naslikal podobo na društveno zastavo. Ker imamo več umotvorov njegove slikarske umetnosti na Kranjskem, zdi se nam umestno,

svojim čitateljem podati o njem kratek životopis. Rojen je bil v Tržiči na Gorenjskem l. 1825. Oče mu je bil okrajni zdravnik. Veselje do slikarstva je gnalo še mladega dečka, da je pobegnil brez vednosti in dovoljenja starišev na Dunaj. Tu se je boril najst let za vsakdanji kruh. Uboštvo ga je hudo trlo, a vzlic silnemu pomanjkanju vstrajal je vendar-le pri svoji stroki ter se uril prav marljivo v priljubljenem mu slikarstvu. Posrečilo se mu je priti v akademijo; z velikim naporom dovršil je svoje študije ter se potem obrnil na Ogrsko. Mesto Rabo si je izbral za kraj svoje prve praktične delavnosti; tu je tekom 10 let mnogo slikal, osobito za cerkve, a mnogo je tudi izgotovil privatnih naročil. Naj omenimo tu nekaterih: Za romarsko cerkev Malo Marijino Celje na Ogrskem — olnata slika za veliki altar, 12 čevljev visoka sv. Ladislava, kralja ogrskega, predstavljajoča ga v prizoru, ko je njegovi vojski pretela poguba zaradi žeje ter kralj svoje kopje zaupno porine v skalo, iz katere priteče studenec; za to cerkev je izdelal tudi 6 družih slik v stranskih altarjih: Križanje Jezusa, Rojstvo Jezusovo, Sv. Mihaela, Sv. Skolastika itd. — Za neko drugo cerkev je slikal sv. Ladislava na konji pred svojimi vojščaki (10 čevljev visoka); tu je tudi pres-

biterij slikal na „opresno“, dalje 4 evangeliste. Bil je 23 let star, ko je 1848. leta na Dunaji buknila ustaja; o njej je rad pripovedoval marsikatero epizodo, kateril se je ali sam vdeležil, ali pa jim je bil priča.

Za cerkev v Farkanyu pri Rabi je slikal: Slovesno premeščenje relikvij sv. Štefana v Budimu — 9 čevljev visoka slika za veliki altar in dve drugi po 6 čevljev visoki za stranska altarja: za cerkev v Füss-u: sv. Benedikt v nebeški slavi — 12 čevljev visoka.

V Górenjem Galu: Sv. Trojica, 4 evangelisti, ss. Peter in Pavel in presbiterij na presno; v Kiš-Biru sv. Jernej (5'). Druga njegova dela v Bacsi: veliki altar, „Immaculata“; v St. Salu pri Rabi: Sv. Pavel; v Rabi: Marija z Detetom, „Immaculata“ po Murillovem izvirniku (4'); pri Perthu: Kristus na Oljski gori (5'); v Rabi: Sv. Štefan, Kristus — križ na rami noseč; v Csorni: „Immaculata (5'). Leta 1849. je tudi izgotovil več slik na vojaške zastave, istotako mnogo slik Kristusa na križu in žalostno Mater Božjo na pločevini. Razven zgodovinskih in nabožnih slik je izgotovil tudi velikim dostojanstvenikom na Ogrskem več portretov od 14' do 3' visokih. Pečal se je tudi z prejšnje čase jako mo-

Summa summarum: Mi imamo zdaj čez 100 volilnih mož ali „fiduciarov“, nasprotniki nekako par desetih menj. Skoro vsa „Kampanja“ — kakor se tukaj veli — ali občine po deželi so potem takem naše.

O kako je zavrisknula cela Istra, kako zaoril je donebesni „Živio“! Kako so obledeli in omedleli naši dušmani! Hitel bi bil rad k čarovni žici, da bi Vam sporočil našo in — mislim — Vašo radost, vrli mi kranjski bratje! — ali nemamo je in jako, jako daleč je do nje. Ozéral sem se po nebu, da bi južne ptice, ki se bodo zdaj na pomlad vračale na Vaš in svoj dom, k Vam seboj ponesle mojo vest in naš presrčni pozdrav. Celó sibirsko-primorska burja, ki hoče po zimi na vsak način biti naša nebodi je treba prijateljica, sklenila je za časa naših slavnih volitev z nami kompromis.

Vidite, škofov pastirski list in molitve vernikov niso bile zastoj — ne!

A nikar ne mislite, da je bilo to za nas takó lahko delo, kakor ruskim židovom pšenico v škafe sipati. Tudi nam za to ni metala novcev v krilo nobena „alliance israelite“.

Pred vsem moramo tu z vso hvaležnostjo omenjati preobilo zaslug, koje so si stekli za brižni ljud duhovniki. O ko bi Vi sami, slovenski liberalci, znali za vso požrtvovalnost in nevarnost, s koje so delali, morali bi bolj spoštovati naše svečenike. Zares, ti so pravi prijatelji ljudstva! Naj le kratko jedno primero povém. Neki duhovnik, ki ima za narodnost največ zasluženja za pol Istre, trudil se je neznansko in vse žrtvoval, da bi zmagal naš ljud, in to je po dolgih mučnih letih dosegel; a zato so Krnjeli v N. poluglasno govorili, da ga hočejo ubiti. Ali njegov verni ljud, to čuvši, ga je stražil pleča ob plečih, kakor skala, in vsi napori dušmanov so bili, hvala Bogu, brez nesreč za našo kri.

Strastne so bile volitvene borbe. Da o družih molčim, omenim le o jedni občini B. Tu so se klatili okoli Taljani in njih privrženci tam od Pulja in od Vodnjana. Po noči in po dnevu niso dali miru našem brižnemu ljudstvu. V vozovih, na konji ali pa peš so bogati Talijančki vednostno proučavali našo Istro, ne bi li kdo našincev skočil v njihov kurnik.

Kupovali so jih po 1, 2, 5, nekatere celó za 50 gld. A malokdo se jim je udal. Dvema mojima znancema-agitatorjema so ponujali vsakemu 50 gld., in čast njima, nista se omadeževala. Cela truma pijonirjev „laške kulture“ je švigalo okrog, na vse strani so zdaj merili ceste ter krasne paviljone in Ovidijevo zlato dōbo so napovedovali, — samo da bi „in discrimine rerum, temporibus dolorosis“ rešili čast spasilcem, divno molčečim poslancem. In skoro, kakor so svojega voditelja v Dalmaciji, razupitega dr. Bajamontija, imenovali „il Salvatore della Dalmazia“, povelicevali so svoje može. Kako bogoskrunstvo!

Ker so jih hrabri našinci na vzhodni strani že v kozji rog ugnali, rogovilili so toliko bolj pošastno po zapadni.

Po noči, ko je naša stranka že slavno zmagala in se niso nad njenim voditeljem drugače mogli

maščevati, pogrdili so mu hišo z blatom! To je toliko hvalisana kultura teh istrskih Talijanov! Pijančevali, prepevali in razgrajali so vso noč, kakor da bi bili oni zmagali.

Naši ljudje so se pa vseskozi dostojno in mirno vedli. Po dobljeni zmagi se je čez tisoč naših volilcev mirno po trgu gori in doli pomikalo, kjer so péli navdušene hrvatske pesmi o banu Jelačiću in druge. Večkratni „Živio dr. Laginja, naš poslanec! Žive! Hrvatska!“ prekinuli so njihove slavospeve. Nikomur niso ničesar žalega storili naši zavedni in pametni možje.

To je zmaga naša!

Istina je, kar pōje slovenski mož:

„Osveta pa slovanaka
Ljubezan je krščanska!“

Rodoljub.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. marca.

Netranje dežele.

Državnozbornske volitve. Danes volijo kmetske občine na Kranjskem in v Šleziji. O izidu včerašnjih volitev še dosedaj nimamo natančnejših poročil. Iz dosedanjih poročil se dá le to posneti, da so na Dolenjem Avstrijskem izgubili židovski liberalci tri ali štiri mandate; na Češkem so Mladočehi znatno napredovali, na Moravskem so pa Staročehi obdržali skoro vse dosedanje pozicije. Včerašnji volilni dan za vlado ni bil posebno ugoden. Izgube Staročehov in nemških liberalcev niso posebno razveselile vladnih krogov. Na zjedinjeno levico hoče se Taaffe tudi opirati, če bi bilo treba; ali kakor kaže, prišla bode ta stranka precéj oslABLJENA iz volilnega boja. Avstrijski Slovani pa nimamo povoda žalovati, če levičarji oslabe, kajti od vlade, ki bi se nánje opirala, nimamo ničesar dobrega pričakovati ni v verskem, ni v narodnem, ni v narodno-gospodarskem oziru. Najbolje bi bilo, čó bi zjedinjena levica toliko mandatov zgubila, da bi ne mogla dosti več vplivati na vlado.

Oboroževanje. Ogrski deželnoobrambeni minister zahteva od državnega zbora kredit, da se za honvedsko vojsko omisli še 35.000 pušk-repetirk. Te puške se bodo naročile pri novi ogrski tovarni za orožje in bodo veljale po 34 gld. 28 kr. Tovarna mora te puške izdelati do konca 1893. leta. Honvedska uprava se nádeja, da bode tovarna te puške lahko pravočasno izdelala, da se torej ni bati v tem oziru nobenih zaprek. S to naročbo se bode dalo zaslužiti tudi domači industriji in bode državni zbor že zaradi tega zahtevano svoto z veseljem dovolil.

Vnanje države.

Nemiri na gimnaziji v Plovdivu. Povod nemirom na gimnaziji v Plovdivu je bilo to, da je vlada poostrila pravila dijaškega društva in pa odstranila tri profesorje, ki so mej mladino razširjevali škodljive Darwinove ideje. Poslednje je bilo jako potrebno, kajti mej bolgarsko inteligenco je darvinizem se nenavadno močno razširil. Bolgarsko slovstvo ima jako veliko število del, ki se opirajo na Darwinova načela. Skoro bi rekli, da primeroma se v malo kateri deželi toliko goji škodljivi darvinizem, kakor v Bolgariji. Razširjanje tega protikrščanskega pouka pa utegne postati nevarno celó za državo in je vlada prav storila, da je zabranila, da se vsaj po gimnazijah ne bode razširjal. — Izgredi na gimnaziji bili so precéj veliki. Profesorji in šolski nadzornik, ki je slučajno bil v šolskem poslopji, morali so bežati

derno miniaturno slikarjijo na slonovo kost ter izgotovil prav dragocene sličice imenitnim naročnikom. Akvarelnih del, guache in litografij je tudi izpod njegovih rok več prišlo in če omenimo še njegovega sodelovanja pri nekaterih ilustrovanih listih na Lipskem, označili smo površno njegovega dlana umetelne proizvode.

Leta 1865. dobil je službo profesorja na višji realki v Ljubljani, katero je opravljal vestno, dokler ni leta 1889. zeló obolel. Večkrat je pripovedoval, da se je o smrti Karola Dežmana, katerega obraz je tik pred njegovim pogrebom s silno naglico v mavec (gips) posnel, ves razgret potem na hodniku, kjer je bil jako močen prepil, prehladil. Odsihdōb je jel bolehati in lotila se ga je naduha, katera ga je do konca življenja hudo mučila. Za časa njegovega učiteljevanja v Ljubljani izročén mu je bil tudi pouk v prostorčnem risanju na gimnaziji skozi 26 let. Nekaj let je tudi učil na učiteljišči in v trgovskem zavodu g. F. Mahira. Prva leta v Ljubljani je sprejemal še privatna naročila na slike zgodovinske vsebine in za župnijsko cerkev v Ribnici je slikal podobo za veliki altar, ki je izmed ljubljanskih del največje in izvirno. Gosp. pl. Strahl ima v svoji obsežni zbirki med drugimi tudi Globočnikovo sliko: Marija Stuart v veliki obliki.

Leta 1883 je povodom cesarske slavnosti v spomin šeststoletnice poklonil Njegovemu Veličanstvu akvarelno sliko: „Razgled na Ljubljano in okolico raz Golovec“. Presvitli cesar so to sliko blagovolili sprejeti ter ukazali hraniti v fideikomisni družinski knjižnici. So še druge slike, ki izvirajo iz njegovega čopiča, a preobširno bi bilo vse navesti, zato naj zadostuje ta opis njegove delavnosti, ki se je sukala le krog slikarske umetnosti.

Veliko let je bil tudi pri c. kr. deželnem sodišči kot izvedenec in presojevalec rokopisov. V svojem zasobnem življenji je bil bolj sam svoj in ni iskal hrupne družbe; živel je le za svojo družino, katero je pristrčno ljubil. Njegovi otroci in soproga bili so mu vse na svetu. Dokler je bil še čvrst, zahajal je rad na visoke goré. Tako sta z gospodom Kadilnikom bila na Triglavu za časa, ko še poti niso bile tako uravnane, kakor sedaj. To potovanje je omenjeni gospod prav mično opisal. Tudi na Javnornik nad Črnim Vrhom je bil šel večkrat in tam ustanovil spominsko knjigo ter napravil sliki Matere Božje na hiši pod Javnornikom. V političnem obziru je imel svoje posebne nazore in grajal rad, kar ni bilo po njegovem okusu, sicer pa je bil narodnega mišljenja. N. v. m. p.!

skozi okna. Sedaj vodi preiskavo državni pravdnik. Šola je zaprta. Dijaki se na novo vpisujejo in vsak dijak mora izkazati jednega poroka.

Rusija in Nemčija. Ruski listi so se hudovali, da so se hoteli nekateri francoski umetniki vdeležiti razstave v Berlinu in je cesarica Friderik v tej zadevi potovala v Pariz. Sedaj pa ruski listi sami javljajo, da se ruski umetniki vdeležé razstave in mnogi ta korak odobravajo. V Franciji pač ne bode vdeležitev ruskih umetnikov na razstavi v Berlinu vzbudila posebnih simpatij za Rusijo.

Caprivi in nemški naprednjaki. Veliko veselje bilo je zavladao v židovskoliberalnem taboru v Nemčiji, ali mej tako imenovano svobodomiselnó ali napredno stranko, ko je odstopil Bismarck. Mislili so, da sedaj nastopijo časi, ko bodo polagoma dobili odločilen vpliv. Tudi se je kazalo, da se vlada zares misli bolj približati tej stranki, a v soboto je pa novi kancelar razpršil naprednjakom vse nade. Ko so se izrekli proti premijam podčastnikom, povedal jim je, da nikakor ne mara njih zavestništva, ker z vsem svojim delovanjem le razdirajo, zidajo pa ne. Od 1866. leta nasprotovali so 61 zakonom, mej njimi celó takim, ki so podlaga sedanjemu ustavnemu življenju. Ta govor je jako osupnil naprednjake in njih listi sedaj že jadikujejo, da hoče novi kancelar hoditi po stopinjah svojega prednika kneza Bismarcka, ki je bil naprednjake proglasil za sovražnike države. Tak prevrat Caprivi-jeve politike tudi dunajskim židovskim listom ne ugaja in že napadajo nemškega kancelarja. Vsak razsoden človek pa mora spoznati, da Caprivi ni mogel hoditi s to stranko, ki iz sebičnih ozirov ovira tudi vsake socialne reforme.

Boulanger. Zmerno republikanski listi mislijo, da so Deroulédovi govori proti cesarici Friderik, ko je bila v Parizu, imeli le namen pogladiti Boulangerju pot na Francosko. Boulangerjevi pristaši mislili so, da je prihod matere nemškega cesarja v Pariz jako ugoden, da izovejo kake izgrede. Z govori hoteli so razburiti narod, ko bi pa bilo prišlo do večjih neredov v Parizu, povrnil bi se nakrat general Boulanger v Francijo in z labkoto napravil državni prevrat. V Bruselj je bil že prišel in je le čakal ugodnega trenutka, da odpotuje na Francosko. Ker se pa njegovim pristašem ni posrečilo izvabiti večjih neredov, moral je opustiti svoj načrt. Koliko je na tem resnice, koliko pa časnikarske domišljije, je težko uganiti. Vidi se pa, da republikanski krogi imajo še vedno pred generalom nekaj strah, da republika ne stoji tako trdno. Boulanger sevéda prevrata ne bode napravil, kajti on je pokazal, da je premalo energičen za take stvari in se je tudi o njem marsikaj izvedelo, kar mu je moralo vzeti vse simpatije naroda francoskega.

Ministerska kriza v Rumuniji. Težavno nalogo ima Florescu, ki je prevzel sestavo kabineta. Če pokliče v ministerstvo same konservativce, njegove vlade ne bodo podpirali junisti, poslednji pa v novo ministerstvo vstopiti ne bodo marali, ker so konservativci vrgli junistiško vlado. Novo ministerstvo nikakor ne bode trdno stalo, temveč bode v kratkem moralo odstopiti. Drugače se stvari ne bodo dale lahko uravnati, kakor če se razpustita zbornici, za kar se pa kralj še ne more odločiti. Pri novih volitvah bi se morda dobila zanesljivejša večina, nego je sedanja. Položaj je sedaj posebno težaven zaradi tega, ker v senatu prevladuje drugačno mnenje, nego v zbornici in zatorej senat ovira parlamentarno delovanje.

Izvirni dopisi.

Z dežele, dné 2. marca. (Mesta in trgi, pozor!) Čez malo ur stali bodete na volišči, da izvolite za dōbo šestih let zastopnika v državnem zboru. Kdo naj bode na tem velevažnem mestu vaš zastopnik-zagovornik? Mar li res Vam od „Slov. Naroda“ tako vsiljevani g. dr. Majaron? Prisiljenoposiljena reč nikjer ne pride prav; je škodljiva. Ker ste stare krščanske in krepke slovenske korenine sinovi, bodete li res volili takega zastopnika v prevažno korporacijo, ki bi utegnil na najmerodajnejšem mestu kot liberalce glasovati z našimi nasprotniki. Ne, tako daleč vaše staro versko in narodno prepričauje ni še opešalo. „Slov. Narod“ Vam od dné do dné vedno očitneje kaže svoje težnje, katere so, če preidejo v meso in kri ljudstva, v vsakem oziru — pogubne. Saj imamo Slovenci že tako preveč stisk in nadlog prenašati, in naj bi jih še s tem pospeševali, da zagrizene liberaluhe volimo kot svoje zastopnike v državni zbor?!

Koga torej volite mesta in trgi za svojega državnega poslanca? Imate moža učenega, vernega sina svete cerkve in kot zlato čisti značaj. Ta mož ostal je kot politični uradnik tudi v najhujših (nemčurskih) časih zvest in neomahljiv sin svojemu narodu slovenskemu. Pod njegovo upravo zavedel se je med vsemi drugimi političnimi okraji njegov obširni in največji okraj na Kranjskem prvi svojih narodnih dolžnosti. Na njega oziralo se je ljudstvo ob tistih zbeganih časih narodnega razdevanja, kot na

svetlo zvezdo voditeljico, katera ga je varno pripeljala do prave narodne provzbuje. Vse njegovo nadštiridesetletno javno službovanje v cesarski službi spletalo in vezalo se je v krasni venec samih lepih krščanskih dejanj; skrbel je za vse svoje podanike brez razločka stanu, kakor more le pravi krščanski oče skrbeti za svoje otročiče. Ali delajo liberaluhi kedaj v tem smislu?

Ne! Ti le vse pošteno, in kar v blagor ljudstva pospešuje, z nogami gazijo in teptajo. Vsaka prilika jim je dobra, da le morejo duhovnike in versko prepričanje blatiti. Narodnost imajo le na jeziku, v srcu pa samo korist.

Ta vzorni mož, katerega v dan 5. t. m. po mestih in trgih soglasno volite, ni nikdar iskal samohvale in lastnega dobička, nego le duševni in gmotni blagor svojih podložnih. Koliko več bode pa mogel še le potem za splošno blaginjo vsega naroda storiti, če mu s svojim zaupanjem obširnejši delokrog izročite.

Ta vzorni, neomadeževani značaj in učeni mož je upokojeni svetovalec, plem. g. Anton Globočnik. Volite ga soglasno in s tem pokažite, da ste pravi naprednjaki in verni katoliški Slovenci! V slogi je moč.

Dnevne novice.

(Izid današnjih volitev v kmetskih občinah.)

V gorenjskih kmetskih občinah je soglasno izvoljen grof **Hohenwart**;

v volilnem okraju Ljubljana - Litija - Ribnica je soglasno izvoljen g. kanonik **Klun**;

v volilnem okraju Krško-Novo Mesto-Črnomelj je soglasno izvoljen g. **Viljem Pfeifer**;

v volilnem okraju Trebnje - Radeče - Kočevje je izvoljen z večino g. **Fr. Povše**;

v notranjskih kmetskih občinah je izvoljen z večino g. **dr. Ferjančič**.

Zaradi pomanjkanja prostora bodemo jutri objavili število glasov na posameznih voliščih.

(Volilci gorenjskih in notranjskih mest in trgov!) Gosp. ces. svetovalec Ivan Murnik dopisal nam je kot načelnik pripravljajnega volilnega odbora izjavo, ki se glasi: „Pripravljajni volilni odbor na podlagi došlih mu izjav ne more razsoditi, kateri izmed obeh kandidatov ima v istini večino glasov. Ker pa sta oba kandidata, Anton pl. Globočnik, c. kr. vladni svetovalec v p. v Ljubljani, in dr. Danilo Majaron, mestni odbornik v Ljubljani, pismo izjavila, da kandidujeta na podlagi sklepov slovenskih poslancev z dne 2. oktobra 1890, pripravljajni volilni odbor prepušča p. n. volilcem, da 5. dan marca volijo po svojem prepričanju.“ — Torej volilci, ne dajte se premotiti od „Slov. Nar.“, ki vam poroča o volitvah v tej skupini gorostasne izmišljotine. Tako je trdil te dni, da gosp. pl. Globočnik nema nobenega programa. Kakor pa se razvidi iz góruje izjave pripravljajnega odbora, je tudi g. pl. Globočnik podpisal program slovenskih poslancev. Ta je pravi kandidat, on zasluži v vsej meri zaupanje volilcev. Njega volite! V slogi je moč in zmaga.

(Radikalno-narodni Majaronovi agitatorji) volilcem v Postojini obetajo — nemško šolo, ako bodo volili dr. Majarona. Mi to samo konstatujemo brez komentara ter vso agitacijo z nemškutarjenjem zvrčamo na „Narodovo“ stranko, kateri je za agitacijo dobro vsako sredstvo.

(Kdo kandiduje dr. Majarona?) Kandidaturo dr. Majarona je sprožila ožja „Narodova“ stranka, katera je že pri marsikateri priliki pokazala, da se za vse drugo bolj briga, nego za gospodarsko blagostanje naše dežele. — „Narodova“ stranka je hotela s silo ustanoviti popolno nepotrebno višjo dekliško šolo ter ali mesto ljubljansko ali deželo kranjsko obremeniti z novimi troškiletnih 10—15.000 gld. — Stranka torej, ki je pripravljena na tak način razsipati javno imetje, vsiljuje sedaj kandidata dr. Majarona, ki je tudi za te nepotrebne troške glasoval v ljubljanskem mestnem svetu. — Tako slabo, volilci, bo morda dr. Majaron zastopal naše materialne koristi tudi na Dunaji, ako bi ga volili. — Dr. Majarona vam vsiljuje „Narodova“ stranka, ki ni dovolila, da bi se prepisi v zemljiško knjigo v znesku pod 100 gld. oprostili pristojbin. Na tisoče in tisoče goldinarjev bi bilo tudi vzlasti po manjših mestih posestnikom, ki imajo zemljišča, prihranjenih; a „Narodovci“ tega niso hoteli in tako mo-

rajo zemljiški posestniki tudi v prihodnje plačevati velike pristojbine. — Tako, volilci, skrbite za vaše blagostanje tista „Narodova“ stranka, ki vam sedaj vsiljuje dr. Majarona. Ako se mnogi gospodje notarji postavljajo na čelo agitacijam za dr. Majarona, ne čudimo se; jako čudno pa bi bilo, ko bi ga volili posestniki, za katerih razbremenitev tako slabo skrbi „Narodova“ stranka. — „Narodova“ stranka se je v zadnjem času ustavljala, da bi dežela v svojo oskrb vzela vžitninski zakup od žganja, in le konservativnim poslancem se imamo zahvaliti, da je imela v preteklem letu dežela pri vžitninskem zakupu čistega dobička 170.000 gl. — Volilci, ko bi bilo šlo po volji „Narodove“ stranke, bi dežela teh sto in sedemdeset tisoč goldinarjev ne imela in deželni zbor vam bi bil moral naložiti novih velikih deželnih doklad. — To, volilci si dobro zapomnite; to so dejanja; na slepilne besede pa, ki vam jih sedaj govore „Narodovi“ agitatorji, nikar nič ne dajte ter jim povejte, da takih slabih gospodarjev nočete imeti kot svoje zastopnike in da bote zato soglasno volili gosp. pl. Globočnika.

(„Narodova“ resnicoljubnost.) Včerajšnji „Sl. Narod“ piše, da se je pri enketi za krajevna imena gospod pl. Globočnik potegoval za to, da bi se imena krajev pisala s „tsch“. Iz najzanesljivejšega vira zveemo, da je gospod pl. Globočnik zagovarjal načelo, naj se pri nemškem pisanju ne rabijo slovenske črke. Piše naj se n. pr.: „Ich war in Moräutsch“ ali pa: „Ich war in Moravče“, ne pa: „Ich war in Moraič.“ — To je istina.

(Redoljubje g. pl. Globočnika.) „Narod“ denča svojim bralcem, da je društvo „Pravnik“ poslalo g. pl. Globočniku vstopnico za l. 1891., glasečo se na 8 gld., a da je ni hotel sprejeti in je plačal le 5 gld. Na to perfidno obrekovanje moramo odgovoriti, da g. pl. Globočnik ni ud društva „Slov. Pravnik“, temveč le naročnik lista, ki stoji na leto 5 gld. Dalje je istina, da je društvo „Pravnik“ g. pl. Globočniku poslalo 17 gld. kot plačilo za njegove članke, katero svoto pa je g. pl. Globočnik še isti dan prinesel nazaj g. tajniku Gogoli s prošnjo, naj se ta denar porabi v korist društvu. To je resnica, vse drugo laž.

(Iz Kranja) se nam piše, da je tam g. Ant. pl. Globočniku častna večina zagotovljena, akoravno pristaši dr. Majarona iz Ljubljane in Kranja strastno agitujejo. V nedeljo je došlo v Kranj več agitatorjev iz Ljubljane.

(Iz Radovljice) se nam poroča, da sta v nedeljo dne 1. marca prišla g. Jurij Režek in g. Peter Mayer iz Kamnika agitovat za g. dr. Majarona, toda brezuspešno in sta se vrnila pobita.

(Iz Pulja) se nam poroča 1. t. m.: Dne 25. februarija smo se zbrali v Pulju, da izvolimo volilne možé, ki bodo dne 4. marca volili poslance v državni zbor. Vseh volilcev nas je došlo 510, od katerih je glasovalo 305 za italijanaše, 205 pa za naše možé. Zaostali smo torej za 100 glasov. To pa ni čudno, ker Italijani so delali z vsem parom. V kočijah so vozili skupaj svoje ljudi, glasove so plačevali po 5 do 20 gld.; mnogim so plačali po 2 do 5 gl. da so ostali doma. Tako so samo v Premanturi pridobili 80 glasov. Če še pomislimo, da je volilna lista sestavljena enostransko na korist Italijanov, potem ni čudno, če so zmagali. Moralna zmaga pa je le naša, ker pri zadnjih deželnozbornskih volitvah so imeli do 200 glasov večine, a zdaj samo 100. Naše ljudstvo se probuja in upamo, da zmagamo pri prihodnjih volitvah. Vendar pa vam morem sporočiti z veseljem, da bode dne 4. marca vsejedno izbran naš kandidat g. dr. M. Laginja, ker drugod je zmagala naša stranka. Mi imamo 103, a nasprotniki 93 volilnih mož. Skušali bodo sicer še katerega ujeti, pa upamo, da jim ne pojde na led. V posameznih okrajih so tako-le glasovali: V koprarskem okraju je 9 občin, 64 volilnih mož naših, 21 nasprotnih; v poreškem okraju 24 naših 43 nasprotnih; v puljskem 15 naših 29 nasprotnih. Čudno pa se nam zdi, da naš mil. g. škof ni podpisal pastirskega lista, katerega so izdali vsi avstrijski škofje. Žalostno je to, da naš pastir v tem oziru ne stori svoje dolžnosti. Veseli pa nas, da naši duhovniki nimajo straha in so vsi kakor skala stali za nas ter neustrašeno budili ljudstvo.

(G. dr. Ernest Kramar,) naš rojak, imenovan je decentom na c. kr. tehniški visoki šoli v Gradcu.

(Izpred porotnega sodišča) Včeraj je sedel na zatožni klopi 53 let stari Anton Zupan, obdolžen da je svojemu bivšemu gospodarju 31. dec. preteklega leta zažgal gospodarsko poslopje ter mu napravil z ognjem škodo nad tisoč goldinarjev. Zupan je namreč pijanec in zato ga je gospodar dal iz službe, a hlapec Zupan je mislil, da mu je pri plačilu odtrgal osem gold. Zato se je nad njim zmaščeval. Zupan je priznal sam, da je on zažgal in obsojen je na sedem let hude ječe poostrene s postom vsak mesec in s temnico vsako leto dné 31. decembra. — Zaradi tatvine je bila tudi včeraj pred porotniki Liza Golob iz Kamnika. Hodila je namreč kupovat v razne prodajalnice ter je pri tem povsod kaj izmaknila. Tako je mislila tudi napraviti pri neki kramarici v Malem Mengšu. Ta pa je zapazila, da je tatica razne stvari vkradla in skrila pod obleko, zato nemudoma pošlje po žandarje, ki so tatico gnali v zapor. Ker so ji dokazali tudi druge tatvine, obsojena je bila na pet let v ječo in vsak mesec post.

(Pevski večer) priredi slovensko pevsko delavsko društvo „Slavec“ v nedeljo, dné 8. t. m., v prostorih čitalnične restavracije, pri katerem iz posebne prijaznosti sodelujeta g. Méden in gospica Méden-ova. — Zanimiv program priobčimo v jedni prihodnjih številk.

(Odobrena katekizma.) Ministerstvo za bogočastje in uk je odobrilo ti-le učni knjigi: 1. „Krščanski nauk za prvence“, spisal Simon Zupan, 4. natis, Ljubljana 1889; 2. „Katekizem ali krščanski nauk“, spisal Anton Lesar, Ljubljana 1886.

(Občni zbor kranjskega veteranskega kora) vršil se je zadnjo nedeljo ob polu 10. uri dop. v magistratni dvorani; navzočih je bilo do 100 članov. Kornij poveljnik g. magistratni uradnik Juraj Mihalič prične zborovanje s trikratnim „slava“- in „živio“-klicem na kornega pokrovitelja Nj. Veličanstvo presvetlega cesarja; veteranci navdušeno zakličejo: „Živio!“ — Poveljnik potem poroča, da je upravná komisija jako skrbela za to, da se korno premoženje kolikor mogoče ohrani, dasi se je bolnim udom vsikdar radovoljno dovolila podpora. Računski sklep za leto 1890 kaže dohodkov 1914 gld. 45 kr., izdatkov pa, med katerimi je za podporo obolelih udov 841 gld. 2 kr., za pogrebe 138 gld., za podporo vdov in sirot 110 gld. itd., 1799 gld. 66 kr., tako da ostane prebitek v blagajnici v znesku 114 gld. 79 kr. Podpiranih je bilo 62 obolelih članov. Skupno premoženje znaša koncem leta 1890 svoto 4076 gld. 18 kr., in dasi je bilo mnogo troškov za bolnike, vdove in sirote, vendar se ni zmanjšalo, ampak pomnožilo za okroglih 70 gld. Od vrednosti orodja se je po sklepu korne komisije odbilo 10%, tedaj 210 gld., kar bode veljalo i zanaprej kot načelo v tej zadevi; vendar znaša vrednost pohištva še 1890 gld., tedaj je skupno premoženje veteranskega kora 5966 gld. Članov šteje veteranski kor 348. — Po predlogu gosp. Endlicherja sklenejo zborovalci, da se izreče kornemu upravitelstvu za njegovo izvrstno poslovanje zahvala in absolutorij, čemur zborovalci jednoglasno pritrde. — V upravno komisijo se izvolijo gg.: Jurij Mihalič, poveljnik; Ivan Golias, poveljnika prvi namestnik, in Alojzij Šafenrat, poveljnika drugi namestnik; prvi korni pribočnik: Jernej Lichtenegger; drugi korni pribočnik: Viljem Bišof; korni blagajnik: Fran Škof; korni knjigovodja: Ivan Skube. Odborniki pa so bili izvoljeni gospodje: Fran Anzlin, Lovre Blaznik, Ivan Cigoj, Jakob Čik, Stefan Fran-zot, Anton Gams, Anton Hočevar, Matija Horvat, Andrej Pagonak, Jurij Jarc, Fěrko Jant, Jurij Klobav, Fran Lampl, Miha Mihelčič, Fran Škof, Marka Špan, Fran Vrhovec, Fran Zavašnik in Matija Žigur. Prvim častnikom zastave izvoli se g. Juraj Jarec, drugim častnikom zastave g. Andrej Jagonak, kornim nadporočnikom g. Anton Hočevar, kornim poročnikom g. Lovre Blaznik, nadlovci: Anton Teran, Fran Hartman in Anton Koler, krdeina vodnika sta gg. Anton Koleša in Ivan Novak. O proslavo 25 letnice bitve pri Kustoci sklene se po jedrnatem občno odobranem govoru poveljnika g. Juraja Mihalič-a, da se pozovejo vsi stari veterani, kolikor je še živih iz let 1848, 1849, 1864, 1866, da se združijo v odbor kateri bi imel skrbeti, da se lepo slavi 25letna slavnost tega za slovenske vojake tako častnega, posebno za domači pešpolk št. 17 baron Kuhn in da se poleg slavnosti oskrbi tudi trajen spomin na ta dan, da se postavi v vojni padlim hrabrim vojakom slovenskih polkov spominek na kakem javnem prostoru ali morda pred novo vojašnico ali pa v kaki cerkvi. Gospod

Endlicher podpira ta nasvet in želi, naj bi se k udeležbi povabila vsa društva ljubljanska, kranjska, posebno veteranska sploh, da bi se vredno častil spomin za domovino v bitki padlih mož. Tudi ta predlog obvelja in potem g. poveljnik Juraj Mihalič sklene zborovanje z „Živio“ in „Slava“ klici na presvetlega cesarja pokrovitelja veteranskega kora kranjskega. Vsi udje tega rodoljubnega in dobrodelnega društva zapustiti so z veseljem zborovanje, prepričavši se, kako izvrstno se gospodari z njihovim premoženjem in kako lepo se širi neomahljiva ljubezen do presvetlega cesarja in Avstrije!

(Nove skladbe.) „Štiri himne Kraljici sv. rožnega venca“, zložil J. Pogačnik. Drobntnice l. 1890 so prinesle na strani 184 štiri himne v slavo Mariji rožnivenški. V opazki pravi gospod vrednik: „Naj bi se kak skladatelj našel, ki bi zložil vsaki teh himen primeren napev! Zares krasna pesem bi to bila!“ Sodi se, da latinski original izvira od svetega pevca Marijine slave, od sv. očeta Leona XIII. samega. Gospod J. Bilc nam je v lepi vezani besedi podal duh, ki veje iz latinskega umotvora, a isti duh je zadel tudi skladatelj gospod Jan. Pogačnik, organist v Vipavi, s svojim najnovejšim delom op. 4. Vse štiri himne diči lahak slog, prav primeren našim cerkvenim zborom. Ni prevelicega obsega v glasovih, tudi v samem kvartetu se lepo sliši. Druga himna nam kaže Zveličarja v trpljenji, tedaj ravno za sedanji postni čas. Skladba je „g“ mol in lahko rečemo, da se bode kmalu vdomačila med naše postne pesmi. Čut trpljenja in britkosti odmeva iz nje, a brez prisiljenja. Tretja je tudi za velikonočno dōbo, zadnja je sploh za Marijine praznike. V velikem zboru se posebno konec pesmi krasno glasi. Kratka imitacija v glasovih daje pesmi nekaj veličastnega. Našim cerkvenim pevskim zborom to delce prav toplo priporočamo. Dobi se v „Kat. Bukvarni“ v Ljubljani iztis po 25 kr., ali pa pri skladatelju v Vipavi, po pošti 2 kr. več. Y.

Telegrami.

Kamnik, 3. marca. Velika večina volilcev je zagotovljena gospodu Antonu pl. Globočniku, Majaronovega volilnega shoda se konservativna stranka ne vdeleži.

Novo Mesto, 3. marca. Pfeifer enoglasno izvoljen, volilcev 50.

Krško, 3. marca. Vseh 57 glasov prejel Pfeifer.

Trebnje, 3. marca. Povše dobil štiri-deset glasov, Golja pet.

Kranj, 3. marca. Sinoci tukaj Majaron, Ferjančič in Gogola. Pritisek nečuden. Shod slabo obiskan, prisotnih največ nevolilcev, Globočniku večina zagotovljena.

Kranj, 3. marca. Hohenwart soglasno voljen.

Gor. Logatec, 3. marca. Princ Windischgrätz odstopil od kandidature, vendar dobil 30 glasov, Ferjančič 41.

Postojna, 3. marca. Windischgrätz 18, Ferjančič 70 glasov.

Črnomelj, 3. marca. Volilcev 62, enoglasno izvoljen Viljem Pfeifer. Živel naš poslanec!

Ribnica, 3. marca. Prišlo vseh 50 volilcev in jednoglasno volili kanonika Kluna.

Radeče, 3. marca. Povše 41, Golja le osem glasov. Pri obedu zbrani volilci kličejo svojemu novemu poslancu „slava“ in „živio“.

Radovljica, 3. marca. 61 volilcev, Hohenwart enoglasno izvoljen.

Kočevje, 3. marca. Thoman dobil 38, Povše 11 glasov.

Litija, 3. marca. Kanonik Klun soglasno voljen.

Dunaj, 1. marca. „Montags-Revue“ je izvedela, da se snide novi državni zbor začetkom aprila. Adresna debata se bode končala do srede aprila, potem se reši novi davčni provizorij in začne budgetna debata.

Dunaj, 3. marca. Staročehi zgubili so v kmetskih občinah vkupe 14 mandatov, ker ni voljen noben Staročeh, pridobili so Mladočehi 14 sedežev. Mej izvoljenci je knez Schvarzenberg. — V galiških kmetskih občinah je voljenih dvajset Poljakov in sedem Mladorusinov, Poljaki zgubili 3 mandate. — V moravskih kmetskih občinah izvoljenih sedem Staročehov. Brnski okraj kmetskih občin je izvolil Staročeha Helceleta.

Trst, 2. marca. Pri današnji volitvi v Trstu v drugem in tretjem volilnem razredu je izvoljen dosedanji poslanec pl. Burgstaller.

Praga, 2. marca. Danes so volile kmetske občine na Češkem. Izvoljenih 10 Nemcev, 17 Mladočehov, 1 Staročeh. Iz dveh okrajev izid še ni znan. Staročehi so izgubili 11 mandatov, Nemci pa 1 pridobili.

Praga, 3. marca. Ko so se objavili mladočeški volilni vspehi, bile so hrupne demonstracije pred vredništvom „Narodnih Listov“. Policija je napravila red.

Brno, 2. marca. Pri današnjih volitvah v moravskih kmetskih občinah izvoljeni 3 Nemci, 6 Staročehov in 1 pristaš kmetske stranke. Staročehi so zgubili 1 mandat na kmetsko stranko; nemški liberalci pa tudi 1 mandat, katerega je dobil nemški nacionalec. Iz jednega okraja izid še ni znan. Voljen je tudi minister dr. baron Pražak.

Lvov, 2. marca. 25 galiških kmetskih volilnih okrajev izvolilo 18 Poljakov in 7 Rusinov; iz jednega okraja volilni izid še ni znan, v jednem okraju je ožja volitev. Poljaki so izgubili 3 mandate. Voljen je tudi mladorusinski vodja dr. Romančuk.

Linc, 2. marca. Pri današnji državnozborni volitvi izvolilo je šest gorenjeavstrijskih mestnih okrajev dosedanje nemško-liberalne kandidate.

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec okrepujoče, razmehčujoče, zlato žilo (hemoroide) in gliste odpravljajoče zdravilno sredstvo. Steklenica velja 10 kr. (12)

Tuji.

26. februarija.

Pri **Salcu**: Buchreiner, Beer, trgovec, iz Trsta. — Kuchler, Neubauer, Steinmassler, Kölbl, Raus, Oberländer, Orešnik, Ficht, trgovci, z Dunaja. — Krenn iz Kočevja. — Globočnik, e. kr. notar, iz Kranja. — Schlesinger, Duschak, potovalec, iz Budimpešte. — Stibil, Mihelčič iz Trnovega.

Pri **Sona**: Steglich, Amberger, trgovec; Eckstein, Dunaja. — Schäffer, višji nadzornik, iz Beljaka. — Kotnik iz Vrhnike. — Neureutterosa, vojaški intendant; Jesenko, iz Prage. — Bloudek, praktikant, iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru**: Abeles, trgovec, iz Trsta. Adamek, zasebnik, iz Nemčije. — Uranič, uradnik z Dunaja. Spielman, potovalec, z Dunaja. — Winterman, zasebnik, z Dunaja.

1. marca.

Pri **Maliču**: Storch, Löwensohn, Fuchs, Puschenjak, trgovci; Lehr, potovalec; Buschbeck, z Dunaja. — Supanz iz Celja. — Neunholdlieh iz Gradea. — Haring, kapelnik, z Ptuja. — Cora, poštni komisar, iz Trsta. — Cousseau, tovarnar, iz Marselja. — Weisz, tolmač, iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Mandl, Löfler, Werne; Wengraf, potovalec; Schott, trgovec, z Dunaja. — Stange iz Breslave. — Schäffer iz Maribora. — Gasparini, ces. svetnik, iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Cerar, Pavlič, posestnika, iz Blagovice. — Kukovič, Grampovčan, iz Brežic.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rohrman iz Gorice. — Ringi, zasebnik, iz Celoveca. — Schober, uradnik, iz Ljubljane. — Ternove iz Medved.

Umrli so:

25. februarija. Karol Kramar, posestnik, 40 let, Karlovska cesta 13 let, jetika.

26. februarija. Marija Kalan, posestnikova hči, 3 $\frac{1}{2}$ leta, Poljanska cesta 60, davica. — Frane Vertnik, komptoirist, 26 let, Dunajska cesta 8, morbus brighthii.

27. februarija. Jernej Podgoršek, vrvar, 68 let, sv. Petra cesta 33, plućnica. — Ema Kvas, črevljarjeva hči, 8 mesecev, Mestni trg 10, plućnica. — Alojzij Ločnikar, kajzarjev sin, 2 $\frac{1}{2}$ leta, Hauptmanca 8, davica.

28. februarija. Kristina Marn, uradnikova vdova, 83 let, Florijanske ulice 50, marasmus.

V bolnišnici:

26. februarija. Franca Kikel, gostija, 25 let, pneumothorax.

27. februarija. Jakob Babnik, gostič, 80 let, marasmus. — Boštjan Stopnikar, berač, 86 let, marasmus.

1. marca. Jožef Jeras, gostič, 71 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	zrakomera v miz	toplomera po Celsiusu			
1. u. zjut.	740.6	-7.0	sl. svzh.	jasno	
2. u. pop.	739.8	-2.4	sl. szap.	oblačno	0.00
9. u. zveč.	738.9	-1.0			
Srednja temperatura -1.2°, za 3.1° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

3. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91	gld	85	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	91	"	70	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	"	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	15	"
Akcije avstr.-ogerske banke	986	"	"	"
Kreditne akcije	306	"	75	"
London	115	"	05	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	11 $\frac{1}{2}$	"
Cesarski cekini	5	"	45	"
Nemške mark	56	"	52 $\frac{1}{2}$	"

Josip Groselj,
podobar v Seleh
(Gorenjsko)

se uljudno priporoča visokočastiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom in sl. občinstvu v izdelovanje vseh v

podobarsko stroko spadajočih del

iz kamna, gipsa in lesa, istotako tudi iz marmorcementa. (8-8)

Naročila izvršuje točno, natančno in cenó.

Št. 3176.

Razpis službe.

(3-2)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem izpraznjena je

služba mestnega zdravnika

s plačo letnih 800 gld. in s pravico do dveh v mirovino vštvenih 10% petletnic.

Prošnje, katerim je priložiti diplomu doktorja vsega zdravilstva in pa dokazila o starosti, o zdravju in o znanji slovenskega in nemškega jezika vložiti je

do dné 28. marca letos

pri podpisanem magistratu.

Prosilec, ki so v javnih službah, vložiti je prošnje potom predstojnih oblastev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 26. februarija 1891.

Župan: **GRASELLI** l. r.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoiške Tiskarne“ v Ljubljani.

Čast mi je javiti, da sem izvršil pohvaljeno sliko prvega slovenskega pesnika in preporoditelja

Valentina Vodnika

i v manjši obliki, namreč 55 cm široko, 68 cm visoko. Ta slika (oleografija) je v 10 cm širokem, krasnem, pozlačenem ali črnem okviru in velja gld. 13.50 proti gotovemu plačilu.

Da omogočim vsakemu nakup slike tega narodnega velikana, in ker mi je do tega, da se ta slika nahaja povsod, kjer se slovenski čuti, dajem jo tudi na mesečne obroke po 1 gld. za 15 gld. loco Zagreb, brez zaboja.

Nadalje priporočam oleografije: „Ranjeni Crnogorac“, „Hercegovsko roblje“, „Hrvatski sabor god. 1848“, „Krunisanje kralja Zvonimira“, „Died i unuk“, „Josip Juraj Strossmayer“.

Veselošpovotanjem

S. Kočonda,
založnik v Zagrebu.

(3-2)